

«Παρεμβαίνοντες...»

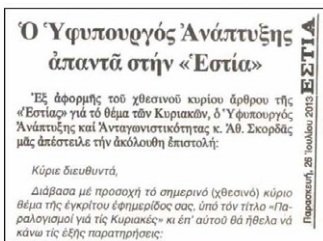
Κον Άλέξηη Ι.Ζαούσηη
Έκδότηη - Διευθυνηη
της Έφημερίδος «ΕΣΤΙΑ»

Φυλή Άττικης
28η Ιουλίου 2013
Κυριακή

Ή Άργία της Κυριακής

Άξιότιμε κε Ζαούσηη

Με τηη εύχη ηά είσθε πάντοτε καλά και ηά συνεχίσετε, με τηη βοήθεια του Θεού, έργαζόμενος και άγωνιζόμενος για τά κοινά, θα μās έπιτρέψετε ηά αναφερθούμε στο κύριο άρθρο της έγκρίτου έφημερίδος Σας, με τίτλο: «**Παραλογισμοί με τις Κυριακές**» (Πέμπτη, 27.7.2013), έη σχέσει μάλιστα και με τηη «**Άπάντηση**» του Ύφυπουργού Άναπτύξεως Κου Άθ. Σκορδά, άναφερομένηη στο άρθρο Σας αυτό (Παρασκευή, 26.7.2013).

Πρόκειται φυσικά για τηη προσπάθεια καταργήσεως της Άργίας της Κυριακής, για τηη όποία λέγονται και γράφονται πολλά και διάφορα, άναλόγως με τηη πολιτική και ιδεολογική ταυτότητα εκάστου.

Δέν θα έπαναλάβουμε τά γνωστά, δηλαδή τά λογικά και άηθρωπιστικά κίνητρα όσων άηθίστανται στηη κατάργησι της **Κυριακής Άργίας**, άη και άξίζηη μία παραπομπή στηη πρόσφατη Διάλεξι έδδω

στηη Άθήηνα μας του Γάλλου Φιλοσόφου, Κοινωνιολόγου και Καθηγητού στο Πανεπιστήμιο της Γκρενόμπλ, Ζιλ Λιποβετσκι, με θέμα: «**Κοινωνία της Ύπερκαταλάνωσης: Τά Χρήματα Φέρνουν τηη Εύτυχία;**» (βλ. «Κ», 553/9.6.2013).

Τό άνοιγμα τών καταστημάτων

καὶ τὶς Κυριακές, ἔστω καὶ ὑπὸ λογικοὺς ἢ παραλόγους περιορισμούς, εἶναι ἀναμφισβήτητο, ὅτι συντελεῖ στὴν ἐπιδείνωσι τοῦ συμπτώματος καὶ τῆς αἰτίας τῆς παρακμῆς: *τὴν συνεχῆ δημιουργία ψεύτικων ἀναγκῶν, ἐπομένως στὴν ἀπομάκρυνσι ἀπὸ τὸ νόημα τῆς ζωῆς.*

«Ὁ πλοῦτος, ὅμως, δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαγοράσει τὸ νόημα (ιδίως στὶς ἡμέρες μας, ποὺ ἡ οἰκονομία ἐπιβάλλεται στὴν πολιτική), οὔτε νὰ ὑποθηκεύσει τὸ πεδίο τῶν συναισθημάτων» (Καθηγητῆς Κοινωνιολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν Ἀλέξανδρος - Ἀνδρέας Κύρτσης).

Τώρα ὅμως θὰ ἤθελα νὰ τονίσω, μὲ ιδιαίτερη μάλιστα ἔμφασι, ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε καὶ ἡ «ΕΣΤΙΑ» νὰ ἀποσιωπήσῃ ἢ παραβλέψῃ, ὅτι ἡ Κυριακὴ εἶχε ἀνέκαθεν βαθὺ χριστιανικὸ νόημα, εἶναι ἡ Ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, εἶναι θεσμὸς θεόσδοτος, μία συνεχῆς ἐπανάληψις καὶ ἀνάμνησις τοῦ Ἁγίου Πάσχα, μία χαρμόσυνος Ἑορτὴ τῆς Προσωπικῆς Ἀναστάσεώς μας, ἓνα Παράθυρο στὴν Αἰωνιότητα, μία δυναμικὴ ἀνανέωσις τῆς Ἐλπίδος μετὰ τὴν ἐβδομαδιαία φθορά, ρουτίνα καὶ παρακμιακότητα.

Πῶς εἶναι δυνατὸν στὴν Πατρίδα μας, νὰ καταργηθῇ ἡ Ἀργία τῆς Κυριακῆς, τὴν ὁποία καθιέρωσε τὴν 3.7.321 μὲ εἰδικὸ Νόμο ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος; • Μία τόσο ἰσχυρὰ Παράδοσις δέκα ἐπτὰ αἰώνων, ἡ Ὅποια μᾶς βοηθεῖ στὴν ἐπανεύρεσι νοήματος καὶ σκοποῦ στὴν ζωὴ μας, εἶναι ἀδιανόητον νὰ καταργῆται τόσο βάνουσα, ἐν ὀνόματι τοῦ πλούτου, τῆς καταναλώσεως, τοῦ τουρισμοῦ, τῆς οἰκονομίας, τῆς ἀγορᾶς, τῆς εὐρωπαϊκῆς προσαρμογῆς στὴν νέα πραγματικότητα...

Τέλος: • **Δὲν** μᾶς τρομάζει ἄραγε ἡ ἀγριότης αὐτῆς τῆς νέας πραγματικότητος, ἡ ὁποία ἀπο-ἱεροποίησε τὴν Ζωή, ἐμπορευματοποίησε καὶ ἐβεβήλωσε τὸ Πρόσωπο; • **Δὲν** βλέπομε γύρω μας τὰ συντρίμια αὐτῆς τῆς ὕβρεως; • **Δὲν** μᾶς φοβίζει τὸ ὅτι συμβάλλομε, ἔστω καὶ ἀσυνείδητα στὴν ἐπικράτησι τοῦ ἐκ-χυδαΐσμοῦ καὶ τὸν θρίαμβο τῶν νεο-βαρβάρων;

